

рата отдавна преследватъ тѣзи птици, и тѣ из-день въ-
день намаляватъ.

Ловцитѣ преследватъ щрауситѣ съ бързи коне. По
нѣколко ловеца гонятъ единъ щраусъ, докато капне
отъ умора; тогава го настигатъ, убиватъ го и одиратъ
кожата му.

Ловцитѣ често пжти ловятъ мжжкия щраусъ съ
хитрость. Презъ времето, когато мжжкиятъ мжти яй-
цата, той за малко се отлжчва отъ гнѣздото, и тогава
върху яйцата лѣга женската. Тя не избѣгва дори, ко-
гато ловцитѣ дойдатъ до нея, а само навежда глава
настрана, прилепи се по-добре до земята, и така жално
гледа ловцитѣ, че мнозина не се решаватъ да дигнатъ
ржка на нея. Но други я убиватъ и пакъ я оставятъ
въ гнѣздото, а тѣ се скриватъ наблизу. Връща се мжж-
киятъ и гледа — женската лежи на яйцата. Спокойно
отива при гнѣздото, и тогава ловцитѣ стрелятъ на него.

Ловятъ щрауситѣ и съ капани, примамватъ ги съ
питомни щрауси, дебниятъ ги при водопоя. Изтрѣбватъ
ги въ такива количества, че на много мѣста, гдето по-
реди сж живѣли цѣли стада, днесъ нѣма и поменъ
отъ тѣхъ. Сега въ Африка има нарочни „щраусови сто-
панства“, гдето опитомяватъ щрауси, развъждатъ ги
въ голѣми количества, за да използватъ перата имъ.

Щраусътъ се опитомява лесно, не е придирчивъ
на храна, и отглеждането му не е трудно. Два пжти
въ годината имъ остригватъ перата, и тѣ отново по-
растватъ.

